

Lines, og derfor tyder en hel del nok på, at DSB S-tog A/S også en skønne dag og inden længe vil tage navneforandring.

Som sagt er det ikke af mod, men snarere af frygtsomhed, at vi føler os foranlediget til at gøre opmærksom på det, fordi det kunne forlede nogle til at tro, at staten som ejer ville være garant for lån eller kreditter, der optages af det kommende aktieselskab, og derfor synes jeg, det skal være sagt ved denne lejlighed – og jeg tror ikke engang, at ministeren behøver bekræfte det, men det er hun da velkommen til – at sådan forholder det sig ikke. DSB S-tog A/S vil være en selvstændig offentlig virksomhed og vil altså ikke være omfattet af gældsforpligtelser, som staten skal vedkende sig. Og det må jo så håbes, at ved optagelse af kreditter eller lån af anden art vil man gøre opmærksom på dette, så ingen af vanvare kommer til at indskibe sig – hvis et tog kan gøre det – på en vildmand.

For det er lidt beklageligt, hvis vi tager nogle ved næsen, hvis det skulle give sig udslag i, at dette aktieselskab får billigere lån, fordi man går ud fra, at staten står bag det som garant – det plejer jo at give noget rabat i renten af de lån, der optages – og det så, når det kommer til stykket, altså viser sig, at som en selvstændig offentlig virksomhed er staten slet ikke ansvarlig for den.

Jeg synes, det skal stå i referatet af debatten her, således at ministeriet og også Finansministeriet og andre involverede, som kommer i aktieselskabets ledelse, kan være opmærksomme på, at de skal være meget klare i kommunikationen med eventuelle lån- og kreditgivere.

Margrete Auken (SF):

Den sidste sag fra hr. Arne Melchior er da interessant, for jeg troede da, at staten var kautionist. Det er den da i Minimetroen og i Storebæltsforbindelsen, og hvad det hedder alt sammen. Der er snablen jo klar, og det er vi da opmærksomme på, for det er jo dér, hvor finansministeren siger, at det er helt fint, det skal nok gå, og så holder man det hele hemmeligt.

Det er jo en af de generende ting ved det; vi kan jo ikke få noget at vide om Minimetroen osv. Og det bliver bedre her; her har vi i hvert fald fået lidt offentlighed ind i sagen – i forhold til de andre. Men jeg vil da lige sige til hr. Melchior, at staten kautionerer da selvfølgelig, for det gør den da i de her selskaber. Sådan er det jo.

Men vi har mærket os, og det skal vi lige minde om, at det er altså først og fremmest DSB, der udpeger bestyrelsesmedlemmer til DSB S-tog A/S. For jeg husker, at ministeren under førstebehandlingen understregede, at det er DSB, der udpeger bestyrelsesmedlemmer til sit datterselskab S-tog A/S, men vi skal lige have det bekræftet igen, at det altså er DSB, der udpeger bestyrelsesmedlemmer til sit datterselskab.

Og så har jeg en bemærkning til hr. Søren Kolstrup:

Offentlighedsloven giver altså ikke bare retsløs åbenhed over det hele. Offentlighedsloven har i § 13 nogle bestemmelser om, hvordan man kan unddrage sig den. Og problemet med denne her lov i forhold til offentlighedslovens § 13, er, at man på forhånd har sagt, at de og de ting er holdt udenfor, hvor § 13 siger, at man skal foretage en individuel vurdering, men selve de faktiske sager kan også i offentlighedsloven holdes udenfor. Men ministeren slipper for begrundelsen, og det er jeg ikke tilfreds med, og det har jeg sagt.

Men man skal ikke tro, at der kommer mindre offentlighed i denne her lov, end der ville have været, hvis man havde fulgt offentlighedsloven. Der er kommet mindre ulejlighed til ministeren – under forudsætning af, at ministeren lever op til sine egne kønne ord og altså får trænet sit ministerium til at gå ind i de sager om offentlighed; det er klart. For sådan som loven ser ud, er der en mulighed for, at det bare gror til igen med den sædvanlige andemad, som vokser i de fleste offentlige forvaltninger dér, hvor man kan se sit snit til at holde sig uden for offentlighedsloven.

Men man skal altså ikke bruge de her bestemmelser i offentlighedsloven til at sige, at så må man stemme imod loven. Det, man kan sige, er, at man ikke vil have, at DSB skal fungere som en selvstændig virksomhed. Det kan man sige, men det er ikke på grund af et tab af demokrati i offentlighedslovens bestemmelser – medmindre ministeren glemmer det, hun har sagt, og det tror jeg ikke.

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Ja, på et tidspunkt var jeg lige ved at tro, at jeg ville få tildelt en tapperhedsmedalje. Men om offentlighedsloven i denne her sag vil jeg gerne sige, at når man hører lidt på den videre diskussion, kan man måske godt i sit stille sind overveje, om man alligevel helt skulle have